

Jan Kregl:

Historie kladenského ledního hokeje

Posudek bakalářské práce

Autor si stanovil za cíl předkládané práce „přiblížit a vyzdvihnout důležité události, momenty a historické milníky kladenské hokejové historie“. Cíl je formulován velmi obecně a široce a tudíž se autorovi vejde do jeho textu cokoli.

Jak si tedy s proklamovaným cílem práce poradil? První kapitola je věnována počátkům kladenského hokeje, a to od roku 1924 do roku 1948, i když podle textu by se jako vhodnější mezník hodil spíše až rok následující, tj. rok 1949, kdy kladenský hokejový klub přechází pod Spojené ocelárny a kdy se trenérem stává ceněný odborník Jiří Tožička. Kapitola je – ostatně jako celý text – spíše souborem střípků z různých oblastí – chvíli je sledován organizační vývoj klubu, chvíli některé významnější zápasy. Podobným stylem pokračuje práce i v druhé kapitole, chronologicky obsahující období od sjednocení tělovýchovy v roce 1948 do současnosti. Pozornost je věnována především „hvězdným“ okamžikům kladenského hokeje, tj. zisku mistrovského titulu v roce 1959 a pak na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let 20. století. Samostatně je pojednáno financování kladenského ledního hokeje, zprvu především z vlastních zdrojů a od mecenášů, později z peněz Spojených oceláren až po změny sponzorů na přelomu tisíciletí. Samostatně – a nejprínosněji – se autor zabývá i vývojem hracích ploch. Největší část textu je věnována profilům nejznámějších a nejvýznamnějších hokejistů, kteří jsou s kladenským hokejem spjati. Následují statistické tabulky – kladenských odchovanců v NHL, sestavy mistrovských týmů Kladna a seznam kladenských hráčů, kteří se stali mistry světa nebo olympijskými vítězi. Práce je zpracována na základě dvou knih o kladenském ledním hokeji a několika obecnějších pojednání o vývoji českého, resp. československého ledního hokeje, autor využil i několik webových stránek. Naprosto jí chybí poznámkový aparát.

Jak už bylo uvedeno výše, práce je spíše souborem střípků z historie kladenského hokeje, je zaměřena spíše na obecně přístupné personálie hráčů, než na analýzu byť jen dílčího problému. Pouze ve stručných kapitolkách o financování klubu a výstavbě hokejového stadiónu se objevují náznaky podobné analýzy. Nese všechny stopy literatury, z níž autor čerpal, tj. sklon k „populárnosti“ a leckde i povrchnosti.

Závěr: Navzdory uvedeným připomínkám koncepčního charakteru se domnívám, že práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

PhDr. František Kolář, CSc.

František Kolář

V Praze dne 27. dubna 2009